

Landstingstidende 1948-49, spalte 808, 910, 1268 og 1295.

Folketingstidende 1948-49, spalte 4694, 4735 og 4856.

Ved lov nr. 229 af 22. juni 1962 vedtoges ændringer til §§ 1 og 7 angående radiospredningsstationer på det åbne hav eller i lufrummet derover; denne lovændrings behandling er optaget i

Folketingstidende 1961-62, spalte 4062, 4447, 5528 og 5597:

Folketingstidende 1961-62, Tillæg A, spalte 1729

— — — — —, Tillæg B, — 1127

— — — — —, Tillæg C, — 693.

Lovændringens ikrafttræden er fastsat til 1. august 1962 ved bekendtgørelse nr. 251 af 5. juli 1962 fra ministeriet for offentlige arbejder, og de omhandlede bestemmelser er optaget uforandret i det foreliggende lovforslag.

Ved lov nr. 213 af 4. juni 1965 blev konfiskationsbestemmelsen i lovens § 7 slettet, idet den blev afløst af de generelle bestemmelser om konfiskation, som samtidig blev optaget i straffeloven (§§ 75-77a).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

ad § 1. Det er fundet hensigtsmæssigt at tilføje en definition af lovens område, og den angivne definition hidrører fra den internationale telekommunikationskonvention, Montreux, 1965. Ved radiobølger forstås i nærværende lovforslag elektromagnetiske bølger af enhver frekvens med undtagelse af sådanne elektromagnetiske bølger, som forplanter sig i lukket kunstig leder. Almindelige optiske signaler påregnes ikke omfattet af loven. Derimod vil loven eksempelvis kunne bringes i anvendelse for kommunikationsanlæg, der benytter sig af moduleret lys, inden for eller uden for det synlige spektrum. Loven gælder som hidtil for såvel sendere som modtagere.

Man har undladt i lovforslaget at videreføre den tidligere lovs kategoriske fastslåen af statens eneret på radioanlæg; idet udviklingen har gjort det naturligt i meget stort omfang at tillade, at der benyttes radioanlæg af ikke-offentlige foretagender og privatpersoner, og der er således ikke længere tale om nogen eneretsstilling for staten i benyttelsen af radioanlæg.

Radiofrekvensspektrets begrænsninger gør det imidlertid fortsat nødvendigt, at der fra statens side finder en regulering sted af brugen af radioanlæg. Forslaget fastslår derfor, at der for enhver oprettelse og drift af radioanlæg (offentlige såvel som private) på dansk territorium (land-, sø- og luftterritorium) kræves, at der af ministeren for of-

fentlige arbejder udstedes en tilladelse. Udstedelsen af tilladelse må af samfundsmæssige grunde ske efter et skøn, og det vil i meget vid udstrækning være nødvendigt at begrænse anvendelsen af radioanlæg til sikkerhedsmæssige formål samt til tilfælde, hvor det pågældende kommunikationsformål ikke på rimelig måde kan imødekommes med andre midler. Fra kravet om tilladelse er alene undtaget radioanlæg, der benyttes i det nationale forsvars tjeneste samt modtageanlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning (radiofoni og fjernsyn).

Radiokommunikation omfatter begrebsmæssigt også radiospredning, men under den gældende radiospredningslov (lov nr. 215 af 11. juni 1959) kan der ikke gives tilladelse til private sendestationer for radiospredning. Det foreliggende lovforslag medfører ingen ændringer i dette forhold. Oprettelse, drift eller benyttelse af private radiospredningsstationer vil som hidtil kunne straffes efter radiokommunikationsloven.

Om radioanlæg, der benyttes i det nationale forsvars tjeneste, fastsætter den nugældende telekommunikationskonvention (Montreux, 1965) i artikel 51 følgende:

„Medlemmer og associerede medlemmer bevarer deres fulde frihed med hensyn til militære radioinstallationer i deres hær, flåde og luftstyrker.

Imidlertid skal disse stationer så vidt det er muligt overholde de reglementariske bestemmelser om at yde hjælp i tilfælde af nød og om at træffe foranstaltninger til at undgå skadelige forstyrrelser. De skal ligeledes så vidt det er muligt overholde de reglementariske bestemmelser med hensyn til de bølgetyper og frekvenser, der skal anvendes for den kategori tjeneste, de pågældende stationer udfører.

Endvidere skal disse stationer, når de deltager i offentlig korrespondance eller deltager i andre tjenester, der omhandles i de nærværende konvention vedføjede reglementer; i almindelighed overholde de reglementariske bestemmelser om udførelsen af sådanne tjenester.“

ad § 2. Bestemmelsen videreføres helt uændret fra den gældende lov.

ad § 3. Lovforslaget viderefører uændret de områder, hvor ministeren for offentlige arbejder benyttes til at fastsætte nærmere bestemmelser. Der er udeladt den nugældende lovbestemmelse om, at ministeren ikke kan meddele tilladelse til opstilling og drift af sendeanlæg til etablering af forbindelse mellem offentlige teletjenester og radioanlæg i bevægelige stationer samt til forbindelse